

Hřebena : Záhořanská klika

1:2

V sobotu 4. května jsme, opět po roce, poměřili síly s kamarády ze Záhořanské kliky v již tradičním trojboji.

Proti loňskému roku jsme místo nohejbalu zařadili volejbal a byla to výborná volba, ale po pořádku.

V cyklistické části na nás čekala zrádná, bahnitá, 5 km trat' - 2x kolem vrchu Ďábel.

Naše sestava já (Petr), Pavlína, Mirda a David neměla proti zvučným jménům jako: Tomáš, Martin, Karlos, Johny, Věrka a velitel Přemátor, dopředu moc šancí.

My jsme ale hrdí Hřebeňáci a nic dopředu nevzdáváme!!

Taktika byla jasná – jet naplno a doufat, že nám nedojdou síly, ale ani to nám nestačilo, protože, marná sláva, klikaři jsou kovaní bikeři, a to se projevilo především v celkem nebezpečném sjezdu podmáčenou loukou, ale i v tvrdém výjezdu (ono tam vlastně nic jiného ani nebylo ☺). Hned po začátku nám, podle očekávání, odskočil Tomáš a za ním jsme utvořili skupinku Martin, Johny, Karlos a na chvostu jsem vlál já. Na panelku jsme dojížděli, za bouřlivého povzbuzování našich fanoušků, celkem pohromadě a za námi na dohled Přéma, pak s odstupem Mirda a s dalšími mezerami Pavlína, David a Věrka. Ve sjezdu po panelce a následné rovince kolem startu se naše skupina rozdělila na jednotlivé členy a nikomu se to již nepodařilo spojit, takže jsme dojížděli s konstantními rozestupy ca 10m až k odbočce na panelku, tam jsem usoudil, že Karlose přede mnou fakt nedám (sice se mi nevzdaloval, ale bohužel jsem se ani kousek nepřibližoval) a začal jsem se věnovat udržení pozice před Přemou, který se snažil v předsednickém mini souboji co to šlo, ale už jsem si to s přehledem pohlídal. Po průjezdu cílem jsem to dost dlouho rozdejchával, nebyl jsem však zdaleka sám! Bylo vidět, že do toho dali všichni co v nich bylo a tak to má být – reprezentace není žádná sranda.

Konečné pořadí: Tomáš, Martin, Johny, Karlos, Petr, Přemek, Mirda, David, Pavlína, Věrka.

Po doplnění kalorií ve formě řízečků a Svijanského pivka, následoval volejbal.

Velmi pozitivní bylo, že oproti nohejbalu, se mohla zapojit drtivá většina členů obou reprezentací a myslím, že tolik legrace, ale i velmi kvalitních výměn jsme dlouho nezažili. Po neskutečné bitvě jsme Kliku udolali 3:2 (první set 32:30 !!, pátý set – tiebreak - 15:12)

Petanque to je vždy loterie. Hrál se do 13 bodů a do půlky to bylo velice vyrovnané. Holky udržovaly těsný náskok až do stavu 6:5, pak jsme je vystřídali a během tří her jsme postupně prohráli (poslední 2 hry 0:7!!) Za to se omlouváme a příště jim dáme větší (možná maximální) důvěru.

Večerní posezení bylo moc příjemné a zakončilo tak krásně prožitou sportovní sobotu.

Děkuji všem zúčastněným za výborné sportovní výkony i za pomoc s organizací.
Hřebenům a klice zdar!